

Sygn. akt SNO 48/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Krzysztof Staryk

Protokolant Anna Kuras

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego w [...],
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r.
sprawy **J.K.**

sędziego Sądu Rejonowego w [...],

w związku z odwołaniem obwinionego sędziego
od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]
z dnia 27 lipca 2017 r.,

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

J.K. – sędzia Sądu Rejonowego w [...] został obwiniony o to, że:

1. dopuścił się uchybienia godności sprawowanego urzędu sędziego, poprzez zachowanie wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 228 § 4 k.k. w zb. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art.

12 k.k. oraz w związku z art. 65 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od dnia 8 grudnia 1998 r. do dnia 22 grudnia 2008 r. w [...] będąc funkcjonariuszem publicznym i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...] oraz pełniąc funkcję Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, żądał i przyjmował od M.T. i K. L. korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w walucie polskiej i euro, w łącznej kwocie nie mniejszej niż 100.000 złotych w zamian za wydawanie z naruszeniem przepisów w zakresie dochowania bezstronności zawartych w ustawach: Kodeks postępowania karnego i Prawo o ustroju sądów powszechnych, korzystnych dla skazanego M.T. orzeczeń w sprawie II K .../97 i II K ../08 Sądu Rejonowego w [...], czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, przy czym w dniu 22 grudnia 2008 r. żądał, a następnie przyjął od M.T. pieniądze w kwocie 10.000 złotych w zamian za wydanie jako sędziego orzekający wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt II K ../08 skazującego M.T. na 2 lata pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 złotych stawka – to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 u.s.p.

2. dopuścił się uchybienia godności sprawowanego urzędu sędziego, poprzez zachowanie wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 228 § 4 k.k. w zb. z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegające na tym, że w okresie od dnia 31 maja 2006 r. do dnia 22 maja 2007 r. w [...] będąc funkcjonariuszem publicznym i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...] i pełniąc funkcję Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, żądał i przyjmował od M.K. korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w kwocie 40.000 złotych w zamian za doprowadzenie do wydania z naruszeniem przepisów z zakresu dochowania bezstronności zawartych w ustawach Kodeks postępowania karnego i Prawo o ustroju sądów powszechnych, wyroku uniewinniającego

M.K. i A.B. w sprawie II K .../06 Sądu Rejonowego w [...] – to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 u.s.p.

3. dopuścił się uchybienia godności sprawowanego urzędu sędziego, poprzez zachowanie wyczerpujące znamiona przestępstwa art. 228 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od dnia 9 listopada 2008 r. 1998 do dnia 22 grudnia 2008 r. w [...] będąc funkcjonariuszem publicznym i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...] oraz pełniąc funkcję Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, przyjął od M.K. korzyść majątkową w postaci artykułów spożywczych – ryb w galarecie o łącznej wartości 300 złotych i korzyść majątkowej o nieustalonej wartości w postaci użyczenia na okres 5 dni samochodu marki Mercedes o numerze rejestracyjnym [...] – to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 u.s.p.

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2017 r., Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w [...]:

1. obwinionego sędziego Sądu Rejonowego w [...] J.K. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu we wniosku o ukaranie, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. 2016 poz. 2062) i za to na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych orzekł wobec niego karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu;
2. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył Skarb Państwa.

Opisane orzeczenie zaskarżone zostało odwołaniem obwinionego, w którym zarzucono:

- I. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, polegające na oparciu rozstrzygnięcia na wyroku Sądu Rejonowego w [...] z dnia 17 czerwca 2016 r., sygn. akt II K .../15, zmienionym (częściowo utrzymanym w mocy) wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ka .../16, podczas gdy Sąd pierwszej instancji winien poczynić własne ustalenia w

sprawie, a te w oparciu o przeprowadzone dowody byłyby diametralnie odmienne od ustaleń wyroku karnego i na nich oprzeć swój wyrok w sprawie dyscyplinarnej;

II. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku i doprowadziło do:

1. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., a przez to do błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że w okresie od dnia 26 sierpnia 2003 r. do dnia 22 grudnia 2008 r. obwiniony popełnił przestępstwo ciągłe, czyniąc sobie z niego stałe źródło dochodu, gdy zebrane dowody na to nie pozwalają oraz do obrazy art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. polegającej na tym, że wadliwie, wbrew zebranych dowodom, dokonane zostały ustalenia faktyczne niezbędne dla prawidłowego określenia czasu popełnienia przypisanego obwinionemu przestępstwa, a sentencja wyroku jest w tej części na tyle niejasna, iż mogłoby to doprowadzić do błędnego przypisania obwinionemu zakresu jego odpowiedzialności;
2. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 393 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 19a ust. 1 i 2 ustawy o Policji, art. 7 k.p.k., a przez to do błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że zarządzona w sprawie przez Sąd Okręgowy w [...] kontrola operacyjna w zakresie podsłuchu rozmowy telefonicznej w dniu 22 grudnia 2008 r. i zarządzone przez Komendanta Głównego Policji czynności operacyjno – rozpoznawcze w zakresie kontrolowanego wręczenia korzyści, nagrań audio i wideo z dnia 22 grudnia 2008 r. było legalne, podczas gdy zebrane dowody nie pozwalają na takie ustalenie;
3. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 391 § 1 k.p.k., art. 394 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 6 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. a przez to – w zakresie wszystkich czynów przypisanych obwinionemu w zaskarżonym wyroku – przekroczenia określonego w tych przepisach zakazu odstępstwa od zasady bezpośredniości, czego wynikiem było oparcie rozstrzygnięcia na tendencyjne wybranych z całości materiału procesowego dowodach – świadczących wyłącznie na niekorzyść

obwinionego, z pominięciem dowodów przeciwnych mających istotne znaczenie w sprawie, odstępianie od oceny tych dowodów we wzajemnym ze sobą powiązaniu, przekroczenie istoty, ram i sposobu swobodnej oceny dowodów i uznanie za podstawę wyrokowania nie wszystkich okoliczności, jakie powinny zostać uwzględnione w sprawie, co ostatecznie skutkowało niezasadnym uznaniem winy obwinionego;

- III. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że:
- a) obwiniony popełnił pierwszy z przypisanych mu czynów okresie od dnia 8 grudnia 1998 r. do połowy 1999 r., podczas gdy zebrane w sprawie dowody, w tym zeznania M. T., nie pozwalają na takie ustalenie;
 - b) do popełnienia przez obwinionego pierwszego z przypisanych mu czynów, jak też, do pierwszego kontaktu pierwszego kontaktu M. T. z sędzią za pośrednictwem M. K. doszło, w czasie od dnia 8 grudnia 1998 r. do połowy 1999 r. (pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego), podczas gdy zebrane w sprawie dowody, w tym zeznania M. T., nie pozwalają na ustalenie, że opisane pośrednictwo M. K., jak i popełnienie tego przestępstwa nastąpiły we wskazanym okresie;
 - c) M. T. i K. L. wręczali obwinionemu korzyści przypisane mu w zakresie pierwszego czynu, podczas gdy Sąd Apelacyjny nie rozważył i nie ustosunkował się do dowodów w postaci wyjaśnień skazanego M. T., zeznań K. L., wywiadów środowiskowych, zaświadczeń i opinii zawartych w aktach II Wp. .../10 Sądu Rejonowego w [...] na okoliczność stanu finansowego, majątkowego i rodzinnego M. T. (i to w całym okresie objętym aktem oskarżenia), mówiących o tym, że ani M. T., ani jego konkubina, nie posiadali w okresie od grudnia 1998 r. do połowy 1999 r. (jak i dalszym – co najmniej do czerwca 2006 r., albo października 2008 r.) takich środków finansowych, które pozwalałyby im na wręczenia korzyści w kwocie 30.000 zł (nawet w ratach);
 - d) dokonując pierwszego z przypisanych mu czynów obwiniony żądał korzyści majątkowej, podczas gdy zebrane w sprawie dowody, a przede

wszystkim zeznania głównego świadka oskarżenia – M. T., przeczą tym ustaleniom;

- e) dokonując drugiego z przypisanych mu czynów obwiniony żądał korzyści majątkowej, podczas gdy zebrane w sprawie dowody, a przede wszystkim zeznania głównego świadka oskarżenia – M. T., przeczą tym ustaleniom.

- IV. rażące naruszenie prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a konkretnie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. poprzez błędne rozważenie z urzędu zagadnień związanych z art. 4 § 1 k.k. w zakresie pierwszego czynu przypisanego obwinionemu w zaskarżonym wyroku z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k., a co do podstawy wymiaru kary z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k.;
- V. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, co doprowadziło do:
 - 1. obrazy przepisów postępowania art. 92 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., które w konsekwencji doprowadziły do błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu, że obwiniony popełnił trzeci w przypisanych mu czynów w okresie od dnia 31 maja 2006 r. do dnia 22 maja 2007 r. oraz że żądał korzyści majątkowej, podczas gdy dowody w sprawie przeczą temu i tym zakresie całkowicie pomijają odmienne zeznania M. K.;
 - 2. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. i art. 410 k.p.k., które w konsekwencji doprowadziły do błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie trzeciego z przypisanych obwinionemu czynów, polegającego na przyjęciu, że M. K. porozumiewał się z J. K. w sprawie spotkań dotyczących wręczania korzyści, w sytuacji gdy zebrane dowody nie pozwalają na ustalenie istnienia tych porozumień, zwłaszcza wobec uniewinnienia w procesie karnym współoskarżonego M. L., jako wskazywanego przez M. K. jedyne go wykonawcy tych porozumień i wykluczenia przez M. K. innych możliwości

kontakty z obwinionym, a rozważania Sądu Apelacyjnego w tym zakresie całkowicie pomijają odmienne zeznania M. K. oraz na dokonaniu przez Sąd Apelacyjny ustaleń bez wszechstronnego uwzględnienia pełnego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, na jednostronnej i wybiórczej analizie dowodów w postaci zeznań M. K., co spowodowało, że poczynione ustalenia faktyczne stanowią efekt nie swobodnej, lecz dowolnej oceny dowodów;

3. obraży przepisów art. 389 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 36 pkt ustawy o zmianie k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., poprzez niewprowadzenie do procesu, a zatem nieuwzględnienie i nierozważenie dowodu z wyjaśnień obwinionego z postępowania dyscyplinarnego;

VI. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, co doprowadziło do:

1. obraży przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k., a w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że obwiniony zrealizował wszystkie znamiona czwartego z przypisanych mu czynów, podczas gdy z ustaleń faktycznych w toku sprawy wynika, że nie można mu przypisać przyjęcia korzyści w związku z pełnieniem funkcji publicznej, a co - najwyżej naruszenia przepisów Prawa o u.s.p. mogących skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną;
2. obraży art. 7 k.p.k., a w konsekwencji błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że obwiniony przyjął od M. K. korzyść majątkową w postaci użyczenia na 5 dni samochodu w ramach czwartego z przypisanych mu czynów, podczas gdy z dowodów w sprawie wynika, że użyczenie samochodu nastąpiło grzecznościowo i odpłatnie, bez żadnego związku z pełnieniem funkcji publicznej przez obwinionego;
3. obraży przepisu art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., a w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że obwiniony przyjął od M. K. korzyść majątkową w postaci ryb w ramach czwartego z przypisanych mu czynów, podczas gdy z

dowodów w sprawie wynika, że ustalenia takiego nie sposób uczynić z uwagi na brak jednoznacznych wiarygodnych dowodów;

- VII. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, dotyczących błędnej oceny zeznań „świadków z pomówienia” jako wiarygodnych, co w konsekwencji doprowadziło do obrazy przepisów postępowania, tj. art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., na skutek której doszło do błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na przyjęciu winy obwinionego w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów zaskarżonego wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zeznań M. T., K. L. i M. K. nie pozwala na ustalenie, że obwiniony popełnił te czyny.

W konsekwencji powyższych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie jest oczywiście bezzasadne, co w konsekwencji uzasadniło utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Spośród licznych zarzutów zawartych w odwołaniu skarżącego tylko dwa mają znaczenie z punktu widzenia przedmiotu postępowania, bowiem wiążą się bezpośrednio ze skarżonym wyrokiem.

Rozważania rozpocząć wypada od zarzutu sformułowanego w pkt V.3 odwołania. Jego istota sprowadza się do twierdzenia, że Sąd pierwszej instancji, z naruszeniem przepisów art. 389 § 1 i 2 k.p.k. nie wprowadził do podstawy dowodowej wyjaśnień obwinionego, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia przepisu art. 410 k.p.k. oraz zasad swobodnej oceny dowodów i obiektywizmu. Zarzut ten jest nietrafny z kilku powodów. Po pierwsze, wbrew stanowisku skarżącego, nie składał on w postępowaniu dyscyplinarnym wyjaśnień. Na k – 18 (tom I) akt sprawy znajduje się protokół przesłuchania obwinionego przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego, w którym odnotowano, że słuchany sędzia odmawia złożenia wyjaśnień. Zaniechanie ujawnienia tego protokołu w postępowaniu sądowym nie mogło zatem mieć żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia. Po drugie, obwiniony nie skorzystał z możliwości złożenia

wyjaśnień w postępowaniu sądowym, ponieważ nie stawiał się zarówno na rozprawę główną, jak i odwoławczą. Po trzecie, skarżący nie składał w toku postępowania wniosków dowodowych o wprowadzenie do procesu jego wyjaśnień złożonych w innych postępowaniach. Możliwość odczytania takich dokumentów przewidziano w art. 392 k.p.k., obraży którego w odwołaniu nie zarzucono. Skarżący nie wykazał także skutecznie, by zaniechanie odczytania wyjaśnień obwinionego, pochodzących choćby z postępowania karnego, odbyło się z naruszeniem art. 167 k.p.k., umożliwiającego sądowi prowadzenie postępowania dowodowego z urzędu. Po czwarte wreszcie, rozważana kwestia nie mogła mieć wpływu na treść wyroku wobec związania sądu dyscyplinarnego prawomocnym wyrokiem skazującym obwinionego za przestępstwo.

Zagadnienie samodzielności jurysdykcyjnej sądu dyscyplinarnego, w kontekście związania prawomocnym wyrokiem karnym skazującym za przestępstwo, stało się przedmiotem zarzutu zawartego w pkt I odwołania. Jak wynika z treści zarzutu oraz motywacyjnej części odwołania, skarżący upatruje obraży prawa procesowego – bez wskazania o jaką konkretnie jednostkę redakcyjną chodzi – w oparciu skarżonego rozstrzygnięcia na wyrokach karnych sądów obu instancji „podczas gdy Sąd I instancji winien poczynić własne ustalenia w sprawie, a te w oparciu o przeprowadzone dowody byłyby diametralnie odmienne od ustaleń wyroku karnego i na nich oprzeć swój wyrok w sprawie dyscyplinarnej.” Jak się wydaje, skarżący uważa, że sąd dyscyplinarny był zobowiązany do przeprowadzenia ponownie postępowania dowodowego związanego ze stawianymi obwinionemu zarzutami karnymi i samodzielnego rozstrzygnięcia w zakresie winy i sprawstwa obwinionego na płaszczyźnie karnej, a następnie na dyscyplinarnej. Przedstawiony pogląd jest sprzeczny z obowiązującym prawem i utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego (por. m.in. wyroki: z dnia 18 lipca 2014 r., SNO 34/14 i z dnia 16 czerwca 2016 r., SNO 20/16 oraz zawarte w nich orzecznictwo i poglądy piśmiennictwa). Zasadą jest, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przeciwko sędziemu toczy się niezależnie od postępowania karnego wszczętego przeciwko niemu, także w wypadku jednoczesności i podmiotowo – przedmiotowej tożsamości tych postępowań. W takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne należy zawiesić do czasu ukończenia

postępowania karnego, gdy przemawia za tym wzgląd na ekonomię procesową lub konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 108 § 4 u.s.p. Niezależność tych postępowań jest wynikiem tego, że inne są kryteria kwalifikacji czynu jako przewinienia dyscyplinarnego, a inne jako przestępstwa. Tożsamość przedmiotu postępowania karnego i postępowania dyscyplinarnego oznacza więc tożsamość czynu, a nie tożsamość jego ocen prawnych. Kwestia kwalifikacji czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne jako przestępstwa, nie jest dokonywana w zakresie ustalenia popełnienia czynu, uznania winy i spełnienia znamion przewinienia dyscyplinarnego. Analiza w tym zakresie następuje przy ocenie przedawnienia przewinienia dyscyplinarnego, w szczególności przy zastosowaniu art. 108 § 4 u.s.p., według którego, jeżeli przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego. Zastosowanie tego przepisu wymaga stwierdzenia, że czyn przypisany jako przewinienie dyscyplinarne pod postacią uchybienia godności urzędu zawiera znamiona przestępstwa. Jeżeli obwiniony został skazany prawomocnym wyrokiem za popełnione przestępstwo, niezbędne jest stwierdzenie tożsamości czynu przypisanego jako przewinienie dyscyplinarne z przestępstwem, za które obwiniony został skazany. Sąd dyscyplinarny, stosując odpowiednio przepis art. 8 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. wskazujący, że sąd karny samodzielnie rozstrzyga zagadnienia faktyczne i prawne i poza wyjątkami przewidzianymi w art. 8 § 2 k.p.k., nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu, przy ocenie przewinienia dyscyplinarnego na podstawie art. 108 § 4 u.s.p., jest związany uprzednim prawomocnym wyrokiem skazującym za tożsamy czyn. Sąd dyscyplinarny obowiązany więc jest dokonać niezbędnych ustaleń faktycznych i ocen co do tożsamości czynu. Jest natomiast związany wyrokiem skazującym co do popełnienia przestępstwa (jego znamion). Sądowi dyscyplinarnemu nie wolno wręcz dokonywać w tym zakresie własnych ustaleń i ocen, a obwiniony nie może kwestionować w postępowaniu dyscyplinarnym faktu popełnienia przestępstwa.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w [...] z dnia 17 czerwca 2017 r., sygn. akt II K .../15, J.K.:

1. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od 8 grudnia 1998 r. do końca pierwszej połowy 1999 r. w [...] w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego Sądu Rejonowego w [...], żądał a następnie przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 30.000 złotych, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 110 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki złotych;
3. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że w okresie od dnia 26 sierpnia 2003 r. do dnia 22 grudnia 2008 r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:
 - w nieustalonych dniach w okresie od 26 sierpnia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
 - w nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2004 r. do 30 czerwca 2004 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
 - w nieustalonych dniach w okresie od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
 - w nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,

- w nieustalonych dniach w okresie od 1 lipca 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 30 czerwca 2006 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 1 lipca 2006 r. do 31 grudnia 2006 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 30 czerwca 2007 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 1 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 30 czerwca 2008 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 5.000 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od 8 sierpnia 2008 r. do 6 listopada 2008 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie stanowiącej równowartość 10.000 złotych,
- w dniu 22 grudnia 2008 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.T. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 10.000 złotych, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. za winnego popełnienia przestępstwa

- z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za co na podstawie wskazanych przepisów został skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 190 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
 5. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 60.000 złotych;
 6. w ramach czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że na terenie powiatu [...] w nieustalonym dniu w okresie od 31 maja 2006 r. do 22 maja 2007 r., w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.K. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 złotych, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności;
 7. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 75 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
 8. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 20.000 złotych;
 9. w ramach czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że na terenie powiatu [...] w nieustalonym dniu w okresie od 31 maja 2006 r. do 22 maja 2007 r., w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.K. po raz drugi korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 złotych, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności;
 10. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 75 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;

11. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 20.000 złotych;
12. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt III aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że w nieustalonym dniu w okresie od 9 listopada 2008 r. do 22 grudnia 2008 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.K. korzyść majątkową w postaci artykułów spożywczych – ryby w galarecie o łącznej wartości 300 złotych, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
13. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 10 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
14. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 300 złotych;
15. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt III aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że w nieustalonym dniu w okresie od 9 listopada 2008 r. do 22 grudnia 2008 r. w [...], w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego Sądu Rejonowego w [...], przyjął od M.K. korzyść majątkową o nieustalonej wartości w postaci użyczenia na okres 5 dni samochodu marki Mercedes , tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
16. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 10 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
17. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączono orzeczone wobec oskarżonego w pkt 1, 3, 6, 9, 12, 15 kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

18. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe grzywny i wymierzono mu karę łączną grzywny w liczbie 400 stawek, ustalając wysokość jednej stawki na 150 złotych;

19. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22 grudnia 2008 r. (pkt 25 wyroku).

Po rozpoznaniu wniesionych środków odwoławczych Sąd Okręgowy w [...], wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ka .../16:

1. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:

- a. opis czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 zaskarżonego wyroku uzupełnił o stwierdzenie, że działał on jako funkcjonariusz publiczny oraz o stwierdzenie, że żądał korzyści majątkowej za wykonanie czynności służbowej i tak opisany czyn zakwalifikował z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., a za podstawę wymiaru kary przyjął art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k.;
- b. w zakresie czynu przypisanego w pkt 3 zaskarżonego wyroku ustalił, że czyn ten polegał na tym, że oskarżony jako funkcjonariusz publiczny i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...], w okresie od dnia 26 sierpnia 2003 r. do dnia 22 grudnia 2008 r. w [...], działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, żądał za wykonanie czynności służbowej i przyjął od M.T. korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 70.000 złotych w zamian za wydawanie korzystnych dla M.T. orzeczeń w sprawach II K .../97 i II K .../08 Sądu Rejonowego w [...], czyniąc sobie z takiego sposobu postępowania stałe źródło dochodu, czyn ten zakwalifikował z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k., a za podstawę wymiaru kary przyjął art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. oraz obniżył wymierzoną karę pozbawienia wolności do 2 lat;

- c. w zakresie czynów przypisanych w pkt 6 i 9 zaskarżonego wyroku uznał oskarżonego za winnego tego, że jako funkcjonariusz publiczny i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...], w okresie od dnia 31 maja 2006 r. do dnia 22 maja 2007 r. w [...] i na terenie powiatu [...], działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, żądał za wykonanie czynności służbowej i przyjął od M.K. korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 40.000 złotych w zamian za wydanie korzystnego dla M.K. i A.B. orzeczenia w sprawie II K .../06 Sądu Rejonowego w [...] i czyn ten zakwalifikował z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- d. uchylił rozstrzygnięcia z pkt 7, 8, 10 i 11 zaskarżonego wyroku;
- e. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. za czyn opisany w pkt 1c wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 150 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
- f. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej z czynu opisanego w pkt 1c korzyści majątkowej w kwocie 40.000 złotych;
- g. w zakresie czynów przypisanych w pkt 12 i 15 zaskarżonego wyroku uznał oskarżonego za winnego tego, że jako funkcjonariusz publiczny i w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego w [...], w okresie od dnia 9 listopada 2008 r. do dnia 22 grudnia 2008 r. w [...], działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przyjął od M.K. korzyść majątkową w postaci artykułów spożywczych – ryb w galarecie o łącznej kwocie 300 złotych i korzyść majątkową o nieustalonej wartości w postaci użyczenia na okres 5 dni samochodu marki Mercedes i czyn ten zakwalifikował z art. 228 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k. i art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- h. uchylił rozstrzygnięcia z pkt 13, 14 i 16 zaskarżonego wyroku;
- i. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. za czyn opisany w pkt 1g wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 20 stawek dziennych, ustalając, że wysokość jednej stawki wynosi 150 złotych;
- j. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej z czynu opisanego w pkt 1g korzyści majątkowej w kwocie 300 złotych;
- k. uchylił rozstrzygnięcia z pkt 17, 18 i 25 zaskarżonego wyroku;
- l. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone w pkt 1 zaskarżonego wyroku i w pkt 1b, 1c i 1g kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;
- m. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone w pkt 2 i 4 zaskarżonego wyroku oraz w pkt 1e oraz 1i kary grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 150 złotych;
- n. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 1l kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22 grudnia 2008 r.;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Przywołanie treści wyroków karnych Sądów obu instancji było niezbędne ze względu na konieczność rozważenia kwestii tożsamości przypisanych obwinionemu przestępstw i zarzuconych przewinień dyscyplinarnych. Tożsamość czynu przypisanego jako przewinienie dyscyplinarne z przestępstwem (czynem), za który obwiniony został prawomocnie skazany, należy oceniać w kategoriach historycznej tożsamości zachowania sprawcy, a nie tożsamości (identyczności) ich opisu. Tak rozumiana historyczna tożsamość czynów przypisanych obwinionemu jako przewinienia dyscyplinarne oraz czynów, za które został prawomocnie skazany w procesie karnym, jest oczywista. Przewinienia dyscyplinarne oraz czyny noszące

znamiona przestępstwa nie muszą być tożsame w swym opisie, bowiem istotna jest tożsamość czynu pojmowanego jako zdarzenie historyczne.

Zestawienie opisu przestępstw, których popełnienie przypisano prawomocnie obwinionemu i opisów przewinień dyscyplinarnych przypisanych obwinionemu przez Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w [...], nie nasuwa żadnych wątpliwości, co od tożsamości historycznej tych czynów. Wobec związania, co do znamion przypisanych obwinionemu poszczególnych typów czynów zabronionych przez ustawę karną, do rozważenia pozostaje kwestia, czy zachowania te stanowią uchybienie godności urzędu sędziego w rozumieniu art. 107 u.s.p. Zważywszy, że obwiniony został skazany prawomocnym wyrokiem karnym za korupcję, w tym za przyjmowanie korzyści majątkowych za wydanie orzeczeń, nie może być w tej mierze żadnych wątpliwości. Jak słusznie zauważono w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji „Takie zachowanie w istocie rzeczy podważa sens funkcji sędziego, który winien sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według swojego sumienia. Godzi to w fundamentalne zasady funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, podważa w istotny sposób zaufanie do sędziów i całego wymiaru sprawiedliwości”.

Pozostałe zarzuty podnoszone w odwołaniu nie mają w istocie żadnego związku z postępowaniem dyscyplinarnym, bowiem wskazują na obrazę prawa, do której miało dojść, w toku postępowania karnego, które nie może być przecież kontrolowane w postępowaniu dyscyplinarnym.

Zważywszy na charakter deliktów dyscyplinarnych, których dopuścił się obwiniony, czas ich trwania, liczbę podjętych zachowań, bezpośrednie powiązanie uzyskiwanych korzyści z orzekaniem i szkody wyrządzone w społecznym postrzeganiu sędziów i wymiaru sprawiedliwości, adekwatność wymierzonej obwinionemu kary złożenia z urzędu nie może budzić najmniejszych wątpliwości.

Kierując się powyższym orzeczono, jak w dyspozytywnej części wyroku.